

לכבוד תרה"ג אפרים פרווא שליט"א, אב"ד התאחדות קהלות החרדים לאנדאן יצ"ו

בפרשת "בלום האכהייזער ביקסנשפאן"

על דבר המקרה לא טהור אשר קרה בעירכם לאנדאן יצ"ו, אשר מנחם מענדל ביקסנשפאן מקרית יואל התועד עם האשה צירל בלום מלאנדאן, ודרים יחד, וזאת על אף שבעל האשה הנ"ל ערער שמעולם לא גירש את אשתו כדת משה וישראל, אבל אתם סדרתם להם חופה, בלא לתת מענה וביורור על הערעור.

כל מי שעמדו רגליו על הר סיני, יודע ומכיר חומר עון אשת איש רח"ל, אשר הוא מן השלש עבירות חמורות שהם ביהרג ואל יעבור, וגם אביזרייהו דגילוי עריות חמור מאד בעיני כל איש ישראל.

[וצא ולמד מסיפור הגט מקליווע, אשר כל רבני הדור ההוא קיימו ואשרו בראיות ברורות שהגט כשר בלי שום פקפוק, ושהאשה מותרת להנשא, ודלא כהגאון ר' אביש מפראנקפורט זצ"ל מכיון שלא בירר ראיותיו לפסול הגט, [כמובא בספר אור הישר סימן ל' תשובת הנו"ב זצ"ל], ואעפ"כ הי' לב האשה נוקפה ונמנעה מלהנשא מפאת חומר איסור אשת איש.]

בגמרא מבואר בכמה מקומות האי כללא דשתיקה כהודאה דמיא, ומכיון שה"בית דין שמרו משפט" מעיר מאנסי ניו יארק שלחו אמע"כ בירור הענין לאיסור (זמן רב לפני שסדרתם להם חופה), והם מבררים כשמלה שהאשה צירל בלום היא אשת איש גמורה מבעלה הראשון, ומבורר שם גם שאפילו אם מאה רבנים יתירוה, גם כן היא בחזקת אשת איש, כל עוד שאין משיבין תשובה נכונה על ערעור הבעל ועל בירור הבית דין.

ומכיון שלא השבתם דברים נכוחים לברר שריותא דהך איתתא, לכן על פי כללי ההוראה והפוסקים אשה זו בחזקת אשת איש קיימא, והחופה שסדרתם להם הוא חופת זנות רח"ל.

ותמה תמה יקרא, כי מיום היה ישראל לגוי עד פרשה זו של "בלום האכהייזער ביקסנשפאן" לא היתה כזאת, אשר רב בישראל יסדר חופה למאן דהו, על אף ידיעתו שהבעל ערער על הגט בב"ד, והב"ד הוציאו את פסקם מצורף עם בירור הלכה שהגט פסול בתכלית.

ועתה אחרי שערעור הבעל וגם בירור ב"ד הנ"ל נתפרסמו בכל רחבי תבל וידועים לכל, על כן ברור לנו שאם היה לכם להשיב על הערעור ולהראות לעיני השמש טעמים ונימוקים למה אשה זו מותרת לשוק, בודאי לא הייתם מזלזלים באיסור חמור כזה לעיני כל ישראל, אשר יצא דבר מע"כ אל כל ישראל לאמר, מדשתקו רבנן שמע מינה ניחא להו, שאין איסור אשת איש כה חמור אשר לפעמים יש להתירה.

אשר על כן מוטל עליכם חוב גמור לפרסם ברבים כחא דהיתרא דהך איתתא, על אדני מה סמך מע"כ בהיתרו, ובאם אין בידיכם לברר לצד ההיתר, הרי בודאי אשה זו אסורה, ועל מע"כ מוטל חוב לפרסם בכל כחו שהאשה צירל בלום היא אשת איש גמורה מבעלה הראשון, ומנחם מענדל ביקסנשפאן והאשה צירל בלום חייבים להפריש זה מזה מיד, שלא יחזיקו באיסור אשת איש בזנות רח"ל.

וכדאי להעתיק כאן דברי תנא דבי אליהו (רבה פרק ו' אות י"ד) וז"ל: אבל מה הוא אומר, בימי מלכי ישראל ובימי מלכי יהודה הגדולים הולכין ויושבין לפני המלכות, ונותן הפחות את עיניו במי שהוא גדול ממנו ואומר לו, אף על פי שאתה אומר כהלכה ואני אומר שלא כהלכה, יעברו דבריך ויתקיימו דברי, אפילו כל העולם כולו יחרב, וכן בדורות האחרונים, עליהן הוא אומר, בחרב ימותו כל חטאי עמי האומרים וגו' (עמוס ט' י'), ואחריו מה כתב, ביום ההוא אקים את סכת דוד וגו' עכ"ל.

הק' בן ציון פנחס פריעדמאן

דק' ין ציון פנחס פריעדמאן

בן ציון פנחס פריעדמאן

קרית יואל יצ"ו
845-781-5044

בס"ד

לכבוד הרה"ג ר' אפרים פארווא שליט"א, אב"ד התאחדות קהלות החרדים לאנדאן יצ"ו

בפרשת "בלום האכהייזער ביקסנשפאן"

איבער די ווייטאגליכע פאסירונג וואס האט ליידער פאסירט אין אייער שטאט לאנדאן, אז מנחם מענדל ביקסנשפאן פון קרית יואל האט זיך באזעצט אין לאנדאן מיט האשה צירל בלום, זיי וואוינען צוזאמען, און דאס איז טראץ וואס איר ערשטער מאן האט מערער געווען אז ער האט קיינמאל נישט גע'גט זיין פרוי כדת משה וישראל, און טראץ דעם ערעור האט איר זיי מסדר געווען א חופה, נישט אפענטפערנדיג דעם ערעור פונעם מאן.

א יעדער איד וואס איז געשטאנען ביים בארג סיני, ווייסט און אנערקענט די הארבקייט פון דעם איסור פון אשת איש רח"ל, וואס דאס איז פון דריי הארבסטע עבירות אויף וועלכע מען איז מחוייב זיך מוסר נפש זיין, און אפילו אביזרייהו דגילוי עריות זענען אויך זייער הארב אין די אויגן פון א יעדן אידיש קינד.

[איינע פון די משלים דערצו איז: דער באקאנטער קליווער גט, וואס אלע רבנים פון יענעם דור האבן באשטעטיגט מיט קלארע ראיות אז דער גט איז כשר אן קיין שום צווייפל, און די פרוי איז מותר צו חתונה האבן, נישט ווי די מיינונג פונעם גאון ר' אביש פראנקפורטער זצ"ל צוליב וואס ער האט נישט ערקלערט זיין מיינונג מיט קראנטע ראיות, (ווי געברענגט אין ספר אור הישר סימן ל' די תשובה פונעם נודע ביהודא זצ"ל), אבער טראץ דעם אלעם האט די פרוי געהאט הארץ קווענקלענישן צוליב די הארבקייט פונעם איסור אשת איש, און האט נישט געוואלט חתונה האבן.]

אין די גמרא ווערט געברענגט אין עטליכע פלעצער דער כלל אז שתיקה כהודאה דמיא, ווען א מענטש פארשווייגט עפעס איז עס א ראייה אז ער איז מודה דערצו, און וויבאלד דער "בית דין שמרו משפט" פון מאנסי ניו יארק האבן געשיקט צו אייך דעם בירור לאיסור (א שטיק צייט איידער איר האט מסדר געווען חופה פאר זיי), וואו דער בית דין האט זייער קלאר ארויסגעברענגט די טעמים פארוואס האשה צירל בלום איז נאך א זיכערע אשת איש פון איר ערשטן מאן, און אז אפילו אויב הונדערט רבנים וועלן איר מתיר זיין, בלייבט זי נאך אלץ אין חזקה פון אן אשת איש, כל זמן זיי געבן נישט ארויס א קלארע תשובה און אפפרעג אויף דעם מאנ'ס ערעור און אויף די טענות פונעם בית דין.

און וויבאלד איר האט נישט געענטפערט מיט אויפריכטיגע רייד צו קלאר מאכן דעם היתר פון די פרוי, דעריבער לויט די כללים פון די פוסקים, איז די פרוי נאך אלץ אונטער די חזקה פון אשת איש, און די חופה וואס איר האט מסדר געווען פאר זיי איז געווען א חופת זנות רח"ל.

עס איז א גרויסער וואונדער און א ווייטאג, אז זייט ווען אידן זענען געווארן א פאלק ביז די פרשה פון "בלום האכהייזער ביקסנשפאן" האט נישט פאסירט אזוינס, אז א רב זאל מסדר זיין חופה פאר א פרוי, טראץ זיין וויסן אז דער מאן האט מערער געווען אויפן גט, און א בית דין האט ארויסגעגעבן א פסק מיט קלארע ראיות אז דער גט איז פסול בתכלית.

דעריבער יעצט נאך וואס דער ערעור פונעם מאן מיטן בירור פונעם בית דין זענען נתפרסם געווארן איבער די גאנצע וועלט, א יעדער ווייסט דערפון, זענען מיר איבערצייגט אז אויב וואלט איר געהאט מיט וואס צו אפפרעגן דעם ערעור, צו צייגן קלארע ראיות פארוואס די פרוי איז יא מותר חתונה צו האבן, וואלט איר זיכער נישט געשוויגען און מזלזל געווען אין אזא הארבע איסור פון אשת איש, וואס מען לערנט זיך אויס דערפון אז "מדשתקו רבנן שמע מינה ניחא להו" – אויב די רבנים שווייגן איז א ראייה אז זיי זענען צופרידן, ארויסגעמענדיג אז דער איסור אשת איש איז נישט אזוי הארב.

עס ליגט א חוב אויפן רב שליט"א מפרסם צו זיין ברבים אויף וואס עס איז געבויעט דער היתר פון די פרוי, און אויב איר קענט עס נישט מברר זיין, איז דאך די פרוי זיכער אסורה, און עס ליגט א געוואלדיגע פליכט אז דער רב שליט"א זאל מפרסם זיין ברבים אז די פרוי צירל בלום איז אן אשת איש גמורה, און מנחם מענדל ביקסנשפאן און האשה צירל בלום זענען מחוייב זאפארט זיך אפשיידן, און נישט אנגיין מיטן איסור אשת איש רחמנא ליצלן.

ס'איז כדי אראפצוברענגען די ווערטער פונעם תנא דבי אליהו (רבה פרק ו' אות י"ד): אין די צייטן פון מלכי ישראל און מלכי יהודה זענען די גדולים געזעצן פארן מלך, און דער בעל זרוע האט זיך אנגערופן צום שוואכערען: כאטש דו זאגסט ווי די הלכה און איך זאג נישט ווי די הלכה, דאך זאלן דייןע רייד צושטערט ווערן און מיינע אנגענומען ווערן, אפילו די גאנצע וועלט וועט חרוב ווערן, און אזוי וועט אויך זיין אין די לעצטע דורות, און אויף זיי ווערט געזאגט דער פסוק: בחרב ימותו כל חטאי עמי האומרים וגו' (עמוס ט' י) – דורך א שווערד וועלן שטארבן אלע זינדיגע פון מיין פאלק וועלכע זאגן וגו', אבער נאכדעם שטייט, ביום ההוא אקים את סכת דוד וגו' – אין יענעם טאג וועל איך אויפשטעלן די סוכה פון דוד – דאס מיינט דער בית המקדש, במהרה בימינו אמן.

הק' בן ציון פנחס פריעדמאן

יהי' קביון פנחס פריעדמאן